

Міністерство освіти і науки України  
Рівненський державний гуманітарний університет



**МАТЕРІАЛИ**  
***VI Міжнародної***  
***науково–практичної конференції***  
***студентів та молодих науковців***  
**„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО**  
**ОЧИМА МОЛОДИХ”**

***Частина 1. Психолого-педагогічний напрям***

14-15 травня 2013 року  
м. Рівне

ББК 72  
УДК 001+37+316.3  
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА  
МОЛОДИХ: Матеріали VI Міжнародної науково–  
практичної конференції студентів та молодих  
науковців. Частина 1. Психолого-педагогічний  
напрям. - Рівне: РВВ РДГУ.- 2013.- 219 с.**

***Програмний комітет:***

**Постоловський Руслан Михайлович** – кандидат історичних наук, професор,  
ректор РДГУ– голова оргкомітету;

**Поніманська Тамара Іллівна** – кандидат педагогічних наук, професор,  
проректор з наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;

**Батишкіна Юлія Валеріївна** – кандидат технічних наук, доцент– заступник  
голови оргкомітету;

**Гон Максим Мойсейович** – доктор політичних наук, професор;

**Павелків Роман Володимирович** – доктор психологічних наук, професор;

**Пальчевський Степан Сергійович** – доктор педагогічних наук, професор;

**Петрівський Ярослав Борисович** – доктор технічних наук, професор;

**Сяський Андрій Олексійович** – доктор технічних наук, професор;

**Бучко Василь Богданович** – кандидат психологічних наук, доцент;

**Воробйова Ірина Анатоліївна** – кандидат педагогічних наук, доцент;

**Галуха Любов Юріївна** – кандидат історичних наук, доцент;

**Дичківська Ілона Миколаївна** – кандидат педагогічних наук, професор;

**Мельник Віра Йосипівна**– кандидат географічних наук, доцент;

**Сілкова Галина Василівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;

**Суржук Тетяна Борисівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;

**Сяський Володимир Андрійович** – кандидат технічних наук, доцент;

**Чернігівець Тетяна Іванівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;

**Черній Алла Леонідівна** – кандидат політичних наук, доцент;

**Хижнякова Надія Олександрівна** – кандидат економічних наук, доцент.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного  
гуманітарного університету (протокол №9 від 26.04.2013 р.)

Традиційно для усвідомлення добра і зла позитивні герої зовні привабливі чи гармонійні (якщо це персонажі літнього віку) і навпаки. Проте, в багатьох мультфільмах така закономірність порушена. Зокрема, у «Льодяниковому періоді» альтруїстичний ведмідь-ліновець Сід має нерівні зуби, порушену дикцію і неприємний запах, з чого, потішаються інші, позитивні за сюжетом герої. Багато персонажів мають неправильний прикус, асиметричні обличчя, непропорційні фігури. Деякі в цілому позитивні герої коять як дорослі, так і погані вчинки: лев хоче викрасти людську дитину, щоб з'їсти її, мамонт, який спочатку рятує дитину, потім висаджує її на дерево, щоб налякати.

Проте, мислення дітей є дихотомічним і таке трактування їх дезорієнтує. Діти, які дивляться мультфільми зі сценами жорстокості, насилля та насміхання, самі демонструють їх у стосунках з партнерами по іграх чи спілкуванні, причому не при конфліктах, а безпричинно. Зокрема, ми помітили, що стереотипним для них є підійти ззаду, вдарити, а тоді насміхатися.

У багатьох дітей перегляд мультфільмів зі сценами смерті та загибелі, на яких акцентується увага («король Лев», «Льодяниковий період», «Тарбозавр» та ін.) викликає значне емоційне перенапруження і призводить до тривожності, невпевненості, неврозів, нервових тиків, порушень сну, страху темряви і т.п.

З іншого боку, в тому ж самому «Льодяниковому періоді» події відбуваються на тлі надзвичайних ситуацій та глобальних катастроф і герої вибираються з них абсолютно неушкодженими. Спостерігаючи за дітьми, які відносять мультфільми такого кшталту до улюблених, дивляться і передивляються їх із захопленням, ми помітили, що вони схильні до нехтування норм безпеки, оскільки часті сцени безпечної поведінки у мультфільмах притуплюють природний страх та викликають бажання гострих емоцій.

Тенденції, що пропагуються у мультфільмах іноземного виробництва, повною мірою проявляються у промисловій продукції: зображеннями відповідних мультиплікаційних героїв масово прикрашається дитячий одяг, посуд, атракціони, виробляється багато іграшок-прототипів героїв, тематичних наборів для творчості. І, якщо раніше це були фігурки симпатичних тварин та малят, то тепер це, в-основному, Бетмени, черепашки Ніндзя, людина Чорний Плащ, ігрові набори з наручниками та дубинками, розмальовки зі сценами із бойовиків. Вже саме споглядання такої продукції будить у дітей агресію і часто стає причиною міжособистісних конфліктів, психологічних і фізіологічних травм.

В контексті вищезазначеного, ми вважаємо, що на сьогодні існує гостра необхідність експертизи дитячої продукції, зокрема, мультиплікаційної як з боку державних органів та служб, так і з боку батьків. Ситуація ускладнюється тим, що значна частина батьків не обізнана зі змістом мультфільмів, які переглядають діти або ж свідомо не надає цьому значення, тому необхідним напрямком взаємодії педагогічного і батьківського колективів має бути роз'яснювально-консультативна робота щодо впливу мультфільмів на формування світоглядних та поведінкових стереотипів поведінки дітей.

#### Список використаних джерел

1. Бондаровська В. Стан інформаційно-психологічної безпеки в Україні. Вплив на моделі поведінки підростаючого покоління / В. Бондаровська // Психолог . – № 18 (258). – 2007. – С. 17-22.
2. Невмержицька О. Українське телебачення і необхідність моральної цензури / О. Невмержицька // Рідна школа. – 2004. – № 4. – С. 16 - 18.
3. Руденя О. Мультфільми і діти / О. Руденя // Соціальний педагог. – №1(49). – 2011. – С. 46-49.
4. Снігульська В. Телебачення інформаційний помічник чи джерело агресії? / В. Снігульська // Психолог. – №40(280) – 2007. – С. 6-7.

### ДИДАКТИЧНІ ОСНОВИ ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ ВІРТУАЛЬНОЇ НАОЧНОСТІ

*Гнедо Н.М., аспірантка*

*Рівненський державний гуманітарний університет*

Засоби віртуальної наочності (ЗВН) – це система аудіовізуальних образів з інформацією про досліджувані об'єкти (явища), яка змодельована в навчальних цілях і відтворені засобами ІКТ. На нашу думку, ЗВН можна вважати найкращими засобами дидактичної наочності нового покоління оскільки вони, окрім властивостей традиційних засобів наочності володіють новими специфічними властивостями та можливостями, які випливають зі специфіки ІКТ, мови екранної культури (синтез медій, інтерактивність, моделювання, гіпермедіа-побудова, можливість управління часом показу, виразність графіки, здатність зміни параметрів роботи учнем (вчителем) та ін.).

Навчальну інформацію учень (студент) пізнає через:

- аудіовізуальне сприйняття;
- інтерактивність;
- можливість моделювання даної навчальної інформації.

Узагальнено характерні риси ЗВН в порівнянні із традиційними засобами наочності.

Традиційна наочність (плакати, слайди, ілюстрації в підручнику, макети тощо) – це статично і незмінно задана наочно-декларативна форма подання інформації; вона насамперед має інформативний характер, представляє об'єкт (явище) вивчення на одному певному рівні деталізації, складності, в одному варіанті, формі й контексті, а тому її не можна інтерактивно досліджувати та моделювати. Її роль у передачі навчального матеріалу – другорядна, додаткова, оскільки основний навчальний зміст учні (студенти) дізнаються зі слів учителя (викладача) (або з тексту підручника). Наочність використовується як джерело інформації у певний момент заняття, хоча й тоді її трактування, основний навчальний зміст учитель (викладач) подає усно, як «готове знання» (у підручнику ілюстрації також несуть лише роль доповнення, для пояснення основного тексту). Для того, щоб наочність використовувати на занятті, учитель (викладач) планує алгоритм дій – що покажу, як покажу, на що зверну увагу, які задам питання, щоб одержати необхідні відповіді.

Виділимо у засобах віртуальної наочності наступні функціональні компоненти:

1. Ілюстративно-інформативний (здійснює візуалізацію властивостей досліджуваного образу за допомогою елементарних дидактичних одиниць аудіовізуальних образів);

2. Когнітивний (візуалізація та моделювання об'єкту (явища) дають можливість видозмінювати предмет вивчення; спостереження за його змінами сприяє більш глибокому розумінню навчального матеріалу, активізує пізнавальну діяльність учня (студента) та розумовий процес – формулюються гіпотези про механізми та властивості, які впливають із динаміки аудіовізуальних образів);

3. Емоційно-чуттєвий (досліджуваний предмет представлений інтерактивно, а тому включає учня (студента) в керування процесом навчання, активізує його увагу, породжує асоціації).

4. Інтерактивно-інтелектуальний (гіпермедійна організація ЗВН забезпечує: адаптацію наочності згідно індивідуальних потреб учня (студента); можливість «спілкування» з наочністю для її дослідження; керування пізнавальною активністю, процесом сприйняття; запам'ятовування матеріалу).

Специфіка засобів віртуальної наочності полягає в тому, що вона здатна утримувати увагу учня (студента) довгий час, а отже підтримувати з ним емоційний зв'язок завдяки графіці, інтерактивному керуванню наочністю та моделюванню досліджуваного образу. І хоча кінофільм теж характеризується видовишною графікою та інсценізацією, але тільки завдяки інтерактивності та моделюванню досліджуваних об'єктів (явищ) засобами віртуальної наочності учень (студент) здатен сам ініціювати та керувати подіями на моніторі (екрані мультимедійної дошки), отже залучати його в процес подання навчального матеріалу. Тобто така наочність не тільки надає інформацію, але й емоційно пов'язує учня (студента) з даною інформацією, захоплює та надає естетичної насолоди від побаченого. Синтез знань та емоцій «зливаються» в один цілісний образ, який разом із синтезом гіпермедії, простору та часу в сумі створюють навчальний вплив. Тому для навчального впливу, який створює на учня (студента) комплекс синтезів «знання та емоції» і «гіпермедія, простір, час», характерний феномен синергізму.

Традиційна наочність не в змозі передати дію (процес), а тому лише описує. Навіть кінофільм по суті передає опис процесу, тому що зображує його в одній незмінній послідовності та причинно-наслідковому зв'язку, який вибудував автор (режисер). Глядач лише сприймає інформацію. Впливати на процес він не може, тому під час навчання учень (студент) та вчитель (викладач) не отримують достатній освітній результат, що є недоліком традиційного навчання. ЗВН по-іншому представляють дію (процес) – у формі діючих моделей та динамічної графіки (поєднуючи із звуком, текстом, статичною графікою, відео), дозволяючи втручатись в процес із метою його дослідження (змінювати його перебіг через введення власних параметрів, переглядати під іншим кутом, переводити на іншу стадію, поєднувати різні елементи взаємодії і т.п.). Отже, з точки зору подання динамічності процесу, наочність, яка представлена ЗВН, якісно відрізняється від традиційної.

Засоби віртуальної наочності сприяють індивідуальній стратегії пізнання учня (студента):

- екран аудіовізуального образу можна «пересовувати» в напрямку, який цікавить учня (студента) (крім того, кожний елемент може містити продовження-пояснення, що реалізується гіперпосиланням);

- інтерактивність ЗВН (запрограмована логіка) надає наочності певну «інтелектуальність», а отже, створює для учня (студента) ситуації «спілкування» із проблемою та її дослідження. Ступінь можливостей інтерактивності може бути різною – виклик контекстної підказки, додаткова мультимедіа-інформація (текст, відео, аудіо тощо), «ефект лупи», редагування даної інформації, збереження конкретних кадрів аудіовізуального образу на диск ПК, моделювання об'єкта (явища) для спостереження за зміною його зображення (це допомагає інтуїтивно зрозуміти його внутрішні властивості, закономірності) тощо.

Засоби віртуальної наочності характеризуються:

- інформативністю – ЗВН є безпосередніми джерелами знання, тобто носіями визначеної інформації;
- адаптивністю – орієнтовані на підтримку сприятливих умов для процесу навчання, організацію демонстрацій, самостійних робіт, наступність знань; створюються такі умови, під час яких учень (студент) сприймає навчальну інформацію у найзручнішому та найдоречнішому для нього вигляді;

- демократичністю – натискаючи на гіперпосилання в різному порядку, учень (студент) сам обирає свій шлях пізнання. Він певною мірою не залежить від автора (розробника), учень (студент) сам контролює інформаційне середовище: вибирає час та порядок вивчення інформації, а також які будуть задіяні методи навчання. Тому світ пізнання для учня (студента) не буде випадковим і роздрібним – а буде завжди цілним, особистісно-організованим та індивідуально-впорядкованим;

- можливість керування подій – ЗВН сприяють створенню стратегії власного навчання, створенні свого шляху пізнання, розвитку креативного мислення;

- компенсаторністю – ЗВН руйнують обмеження, які заважають розвиватись людині, відновлює цілісність, повноту особистості. Компенсаторна функція має три аспекти: відволікання (розважальний аспект); втіха; власне компенсаторний аспект (сприяє духовній гармонії людини). Тим самим полегшується процес навчання, освітні цілі досягаються з меншими витратами сил та часу;

- інтегрованістю – ЗВН дозволяють розглядати об'єкт (явище) як частину і як ціле;

- гносеологічністю – ЗВН представляють навчальну інформацію за допомогою системи художніх образів, використовуючи специфічні засоби і прийоми.

Вчитель (викладач) може використовувати засоби віртуальної наочності:

- для пояснення нового матеріалу: вчитель (викладач) може гнучко підібрати зміст демонстрації в залежності від цільової аудиторії, дидактичної ситуації, під своє бачення методики викладу теми; дозволяє, ставлячи проблемні питання, на очах аудиторії візуально моделювати предмет вивчення, щоб глядачі самі здогадалися, прийшли до власного рішення;

- під час формування вмінь і навичок: ЗВН пропонують велику кількість завдань (в залежності від рівня підготовленості учнів (студентів) та різні рівні складності даних завдань); дозволяють використовувати багатоглибкі довідкові інформації за допомогою гіперпосилань; дають змогу змінювати параметри роботи;

• під час перевірки та оцінювання знань, умінь і навичок: ЗВН в інтерактивному режимі дають змогу вибрати завдання рівної складності, оцінювати їх, показувати правильні відповіді.

Сприйняття засобів віртуальної наочності не обмежується пасивним спостереженням. Оскільки гіпермедіа-подання ЗВН в комплексі з інтерактивною інсценізацією дозволяє досліджувати, моделювати, керувати навчальною інформацією, тобто інформація поєднується із практикумом, тому забезпечується когнітивно-споглядальний спосіб сприйняття, інтерпретації, освоєння знань. А процес вивчення матеріалу здійснюється в активно-діяльній формі.

Представляючи досліджуваний об'єкт (явище) засобами віртуальної наочності, учитель (викладач) має можливість усного пояснення (ЗВН включають лаконічний текст), але ЗВН здатні самі передавати основний навчальний зміст – тобто самі формувати наукову думку учня (студента). Отже, роль та методика використання на занятті ЗВН можуть змінюватися, тим самим в навчанні головна роль вербалізму змінюється на другорядну.

Якщо суть досліджуваного учень (студент) має змогу спостерігати (прискорений процес явища, моделювання форми та ін.), він усвідомлює його глибинний зміст інтуїтивно, внаслідок чого буде логічні висновки. Отже, ЗВН дозволяє задіяти для пізнання інтуїтивно-образні механізми розуміння істини, мислення правої півкулі мозку.

За допомогою засобів віртуальної наочності стало можливим образно та динамічно інтерпретувати не тільки властивості реальних об'єктів, але й абстракції, семантику вербалізованих форм наукових знань – поняття, теорії, роботу формул, внутрішні властивості об'єктів тощо. Відбувається поєднання понятійного та наочного. Наочні абстракції сприймаються фізично, а отже, з більшим розумінням. Це полегшує дедуктивні способи пізнання, засвоєння фундаментальних основ, дозволяє вирішувати основне завдання принципу наочності – як очевидно показати те, що знаходиться всередині, або взагалі не спостерігається в житті, споконвічно абстрактне.

Завдяки одночасному або почерговому використанню образного, аналітичного, мовного представлення об'єкта (явища), образної візуалізації абстракцій, теорій, моделювання знання одночасно звернені до «правої» та «лівої» півкулі мозку, тобто забезпечується єдність логічного та образного.

Аудіовізуалізація ЗВН здійснюється за допомогою ІКТ, які забезпечують новий освітній рівень для засобів віртуальної наочності: надають їм властивості дидактично та технологічно інтегрованих, синтезованих, універсальних засобів навчання.

Засоби віртуальної наочності збагачують педагогіку новими технологіями наочно-образного інтерактивного подання знань (дозволяють задіяти нереалізовані можливості принципу наочності), формують екранну культуру наочного подання знань, культуру візуалізації знань. Це вдосконалює практику навчання, дозволяє різнобічно розвивати особистість учня (студента) в парадигмі особистісно-орієнтованого навчання.

## ДИФФЕРЕНЦИРОВАННЫЙ ПОДХОД В ОБУЧЕНИИ ОСНОВНОЕ СРЕДСТВО ОБУЧЕНИЯ ДЕТЕЙ ИНДИГО

Говоров Н.П., кандидат педагогических наук, доцент

*Козловская Н.П., студентка*

*Крымский инженерно-педагогический университет*

**Постановка проблемы.** В настоящее время происходит смена образовательной парадигмы: отказ от концепции «энциклопедизма», когда основным показателем образованности человека считался объем его знаний: ориентация на развитие личности школьника, овладение им способами умственной и практической деятельности, помощи в личностном и профессиональном самоопределении, самореализации. Гуманистическая направленность педагогического процесса требует дальнейшей разработки личностно-ориентированных теорий и технологий обучения [1, с. 2].

С переходом на новое содержание образования, широкое распространение получает концепция дифференцированного обучения. Введение дифференциации в учебный процесс, считают физиологи, оздоровит школу, и положительно скажется на состоянии здоровья школьников [4, с.24].

Известно, что все дети разные – и по способностям, и по темпам продвижения, по интересам и потребностям. В условиях классно-урочной системы учитель ориентируется на среднего ученика, не давая достаточную нагрузку «сильному», не успевая доступно объяснить и добиться усвоения материала «слабыми» [2, с.68]. И здесь большая роль отводится идеи дифференцированного обучения, которая предполагает учет индивидуальных способностей и потребностей и проявляется в конкретизации целей, задач, содержания и способов организации учебно-воспитательного процесса и требует разнообразия, вариативности обучения.

**Анализ последних исследований и публикаций.** Дифференциация в переводе с латинского «difference» означает разделение, расслоение целого на различные части, формы, ступени, в переводе с французского «differentiation» - разница [5, с. 78].

В психолого-педагогической литературе мы можем найти разные определения понятия «дифференциация обучения».

В педагогическом энциклопедическом словаре дифференциация обучения определяется как форма организации учебной деятельности школьников, при которой учитываются их склонности, интересы и проявившиеся способности [5, с. 276].

И. Унт рассматривает дифференцированное обучение как разделение учащихся на группы на основании каких-либо индивидуальных способностей для отдельного обучения [7, с.12].

Елисеев В.В. трактует дифференцированное обучение как группировку учащихся на основе учета их индивидуальных способностей для обучения по несколько иным учебным планам, программам, технологиям [2, с.98].

Митин С.Н. считает, что дифференциация обучения - это учет индивидуальных особенностей учащихся в той форме, когда учащиеся группируются на основании каких-либо особенностей для отдельного обучения; обычно

## ЗМІСТ

## Молодий педагог

Абдукадырова Э.К., Зарединова Э.Р. ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ УСЛОВИЯ ФОРМИРОВАНИЯ САМОСТОЯТЕЛЬНОСТИ У ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА .....	3
Августинюк О.П., Янцур М.С. ФОРМУВАННЯ ВМІННЯ ПОБУДОВИ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ ОСВІТНЬОЇ ТРАСЕКТОРІЇ В УЧНІВ 8-9-х КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	5
Алимова Л.У. ОБЩЕЧЕЛОВЕЧЕСКИЕ И НАЦИОНАЛЬНЫЕ ЦЕННОСТИ КУЛЬТУРЫ И ОБРАЗОВАНИЯ КАК ИНТЕГРИРУЮЩАЯ ОСНОВА ПРЕПОДАВАНИЯ ОБЩЕСТВЕННЫХ ДИСЦИПЛИН В ВУЗЕ .....	7
(на примере истории педагогики) .....	7
Бакшиш Э.Н., Зарединова Э.Р. РОЛЬ МУЛЬТФИЛЬМОВ ВО ВНЕКЛАССНОЙ РАБОТЕ С МЛАДШИМИ ШКОЛЬНИКАМИ.....	8
Банацький О.І., Галатюк Ю. М. ДЕЯКІ МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ ЗАКОНІВ ПОСТІЙНОГО СТРУМУ В ШКІЛЬНОМУ КУРСІ ФІЗИКИ .....	10
Баньковська М.М., Гудовсек О. А. ПРОЕКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ У СИСТЕМІ ОСВІТИ.....	12
Басюк М.В., Пасічник Я.А. ДИДАКТИЧНІ ОСНОВИ ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «СКАЛЯРНІ ВЕЛИЧИНИ І ЇХ ВИМІРЮВАННЯ» .....	15
Белова Г.И, Удина Е.Н. КРИТЕРИАЛЬНАЯ ХАРАКТЕРИСТИКА ОТВЕТСТВЕННОСТИ У СТАРШИХ ДОШКОЛЬНИКОВ .....	17
Блащук О.Ю., Захарчук З.О. ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ЧИТАННЯ В ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....	18
Бобрицька В. І., Процька С. М. АКТУАЛЬНІСТЬ ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-ОСВІТНЬОГО ПОРТАЛУ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ГУМАНІТАРНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ...	20
Бойко В.Д., Радковська Л.М. ДО ПИТАННЯ РОЗВИТКУ МУЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ПІДЛІТКІВ ЗАСОБАМИ ДУХОВНОЇ МУЗИКИ .....	21
Брик М. В., Галатюк Ю. М. КІБЕРНЕТИЧНИЙ АСПЕКТ В ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ З ФІЗИКИ .....	23
Булавская А.А., Никонова Л.Е. КОМПЕТЕНТНОСТНЫЙ ПОДХОД К ПРОБЛЕМЕ СОЦИАЛЬНОЙ БЕЗОПАСНОСТИ ДОШКОЛЬНИКОВ .....	25
Бурмай Ю.Ю., Прокопович Т.Ю. ХУДОЖНЬО-ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ УРОКУ МУЗИКИ В ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ .....	26
Ваколюк А.М., Вербець В.В. СПЕЦИФІКА РОБОТИ КЛАСНОГО КЕРІВНИКА У ШКІЛЬНИЦТВІ.....	27
Вальчук І.А., Гудовсек О.А. Моральне виховання молодших школярів у сучасній педагогіці США .....	29
Василюк В.О., Кирильчук Ю.В., Кошицький В.В. ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО – КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ В УЧНІВ 10 КЛАСІВ ЗНАТЬ З ВИРОЩУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ КУЛЬТУР .....	31
Васільєва Н. В., Суржук Т. Б. ЗАСОБИ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ.....	33
Ведмінська О.В., Радковська Л.М. МУЛЬТИМЕДІА, ЯК НОВІТНІЙ ЗАСІБ ВИРІШЕННЯ ЗАВДАНЬ МУЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ .....	35
Власюк О.П. ДОТРИМАННЯ ПРИНЦИПУ СИСТЕМНОСТІ В ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА .....	37
Вовк О.Р., Гумінська О.О. МЕТОДИ ТА ПРИЙОМИ РОЗВИТКУ ВОКАЛЬНО-ВИКОНАВСЬКИХ ВМІНЬ СТУДЕНТІВ У ВНЗ .....	39
Войтович Н.В., Суржук Т.Б. ДИФЕРЕНЦІЙОВАНЕ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ.....	40
Гаврилович Г.М., Строганова Г.М. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІГРОВОЇ ТЕХНОЛОГІЇ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ОСНОВНІЙ ШКОЛІ .....	42
Галатюк Т. Ю., Галатюк М. Ю. УПРАВЛІННЯ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ СТАРШОКЛАСНИКІВ У КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ МЕТОДОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ПРИРОДНИЧИХ ПРЕДМЕТІВ.....	43
Гамза А.В. МЕТОДИКА ЗВУКОГРАФІЧНОЇ РОБОТИ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ В ПЕРІОД НАВЧАННЯ ГРАМОТИ .....	45
Гарбар Л.М., Маліновська Н. В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИКОРИСТАННЯ КОЛЬОРТЕРАПІЇ В ОЗДОРОВЛЕННІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ .....	47
Гичун І.П., Кирильчук Ю.В. УМОВИ ФОРМУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В УЧНІВ 8 КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ .....	48
Гілянчук К.О., Сингаївський Д.В. ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ ВНЗ І-ГО РІВНЯ АКРЕДИТАЦІЇ ЗА НАПРЯМОМ «ТЕХНОЛОГІЧНА ОСВІТА» .....	51
Глінчук Ю.О. ВПЛИВ МУЛЬТФИЛЬМІВ НА БЕЗПЕКУ ПОВЕДІНКИ ДІТЕЙ.....	52
Гнедко Н.М. ДИДАКТИЧНІ ОСНОВИ ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ ВІРТУАЛЬНОЇ НАОЧНОСТІ .....	53
Говоров Н.П., Козловская Н.П. ДИФФЕРЕНЦИРОВАННЫЙ ПОДХОД В ОБУЧЕНИИ ОСНОВНОЕ СРЕДСТВО ОБУЧЕНИЯ ДЕТЕЙ ИНДИГО .....	55
Гольонко І.В., Яковишина Т.В. СКОВОРОДА ПРО ВИХОВАННЯ І РОЗВИТОК РОЗУМУ .....	57

Григорчук О.І., Гумінська О.О. МЕТОДИ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИКИ.....	58
Григорьева О.И., Дубинина Д.Н. ВЛИЯНИЕ РЕЧЕВОЙ СРЕДЫ НА ФОРМИРОВАНИЕ ЗВУКОПРОИЗНОШЕНИЯ ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА В УСЛОВИЯХ БЛИЗКОРОДСТВЕННОГО ДВУЯЗЫЧИЯ.....	60
Грицюк Л.В., Пасічник Я.А. ВІДОБРАЖЕННЯ ВЛАСТИВОСТЕЙ РЕАЛЬНОГО СВІТУ ЧЕРЕЗ ПОНЯТТЯ ВЕЛИЧИНИ.....	61
Губеня Г.М., Шевців З.М. ВИДАТНІ ПЕДАГОГИ ПРО ЗНАЧЕННЯ ГРИ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ.....	63
Гудовсек О.А. МІСЦЕ І РОЛЬ МЕТОДУ ПРОЕКТІВ В ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ.....	64
Данилюк О. С., Поніманська Т. І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ГУМАННИХ ВЗАЄМИН ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	66
Демчик К.І. ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ЖИВОПИСУ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	67
Дичко І.Т., Прокопович Т.Ю. РЕГЕНТСЬКА ОСВІТА: МИНУЛЕ І СЬОГОДЕННЯ.....	69
Добридень Ю.С., Янцур Л.А. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ РОБОТИ З ОБДАРОВАНИМИ ДІТЬМИ В УМОВАХ СУЧАСНОГО ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	70
Докторук Н.В. ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ВИХОВАТЕЛІВ ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	72
Доманюк О. М., Поніманська Т. І. СКЛАДОВІ КОМПЕТЕНЦІ СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДОШКІЛЬНИКА.....	73
Дубенчук Ю.О., Дичківська І. М. ПРОЕКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ІННОВАЦІЙНА ПЕДАГОГІЧНА ТЕХНОЛОГІЯ ФОРМУВАННЯ ПРЕДМЕТНО-ПРАКТИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	74
Євреш О.М., Крижановська Т.І. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ЗМІСТ ПРОЦЕСУ ХУДОЖНЬОГО РОЗВИТКУ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА.....	76
Жакун О. Л., Галагук Ю. М. РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ ПРОБЛЕМНОСТІ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ НА ОСНОВІ ПОЗАУРОЧНИХ ДОСЛІДВІ ТА СПОСТЕРЕЖЕНЬ УЧНІВ.....	78
Залізник Г. М., Коваль Г. П. СПОСОБИ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ МОВИ В МАЛОКОМПЛЕКТНІЙ ШКОЛІ.....	80
Зінчук Ю.О. ВИКОРИСТАННЯ ТЕСТОВИХ СТРАТЕГІЙ ПІД ЧАС ТЕСТОВОГО КОНТРОЛЮ ІНШОМОВНОГО ЧИТАННЯ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ.....	82
Зіядінова Р.І., Заредінова Е.Р. ПЕДАГОГІЧНА ОСВІТА ЯК ЗАСІБ ЗБЕРЕЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ.....	84
Іваненюк О. В., Янцур Л. А. ВИХОВАННЯ ІНТЕРЕСУ ДО НАРОДНОЇ ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОЇ ПЛАСТИКИ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	85
Ірклієнко К. М., Строганова Г. М. ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННОГО ПІДРУЧНИКА НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ РОЗДІЛІВ «ЛЕКСИКОЛОГІЯ. ФРАЗЕОЛОГІЯ».....	87
Кабуш І.Ю., Джава Н.А. ПРОБЛЕМА РОЗВИТКУ КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІНШОМОВНОГО ПИСЕМНОГО МОВЛЕННЯ.....	88
Кирильчук О.А., Косарева О.І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ СПІЛКУВАННЯ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ З БАТЬКАМИ.....	89
Кир'янова М.Я., Колупаєва Т.Є. РОЛЬ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У СТАНОВЛЕННІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА.....	91
Ключук А.І., Янцур М.С., Трофімчук В.М. ФОРМУВАННЯ ВМІНЬ ЗБОРУ ТА АНАЛІЗУ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ПРОФЕСІЇ В УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ В ПРОЦЕСІ ТРУДОВОЇ ПІДГОТОВКИ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	93
Кобець О.М., Карпенчук С.Г. ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНОЇ СФЕРИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ З УРАХУВАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	95
Ковтунович В.В., Павелків О.М. МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «МНОГОГРАННИКИ» У КЛАСАХ АКАДЕМІЧНОГО РІВНЯ.....	97
Котяй Т.О., Павелків О. М. РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ З МАТЕМАТИКИ 5 – 6 КЛАСІВ, ЯК ОДИН ІЗ ЗАСОБІВ МІЖ ПРЕДМЕТНИХ ЗВ'ЯЗКІВ.....	99
Кравчик І. В., Козлюк О. А. СОЦІАЛІЗАЦІЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ІГРАШКИ.....	101
Красовський В. В., Галагук Ю.М. МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ СВІТЛОВИХ КВАНТІВ У КЛАСАХ З ПОГЛИБЛЕНИМ ВИВЧЕННЯМ ФІЗИКИ.....	103
Кудюкин И.И., Воловик А.К. ДЕСКРИПТИВНЫЙ АНАЛИЗ СОВРЕМЕННЫХ ОРГАНИЗАЦИОННЫХ ФОРМ ОБУЧЕНИЯ В ВУЗЕ.....	105
Кузьмінець М.П., Коваль Г. П. ЕФЕКТИВНІ ФОРМИ РОБОТИ НАД ЗМІСТОМ ТЕКСТУ, УСВІДОМЛЕННЯ ТА ЗАСВОЄННЯ ІДЕЙНО-ТЕМАТИЧНОЇ СПРЯМОВАНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ.....	106
Лавринович В.В., Стреха Е.А. ПРОБЛЕМА ФОРМИРОВАНИЯ ПРЕДСТАВЛЕНИЙ О БЕЗОПАСНОСТИ ЖИЗНЕДЕЯТЕЛЬНОСТИ У ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА.....	108
Лепуга Г. В., Пасічник Я. А. ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДУ МОДЕЛЮВАННЯ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ УЯВЛЕНЬ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ПРО ПРОПОРЦІЙНІ ВЕЛИЧИНИ І ПІД ЧАС РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ТЕКСТОВИХ ЗАДАЧ.....	109
Лякішева А.В. СУТНІСТНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПОНЯТТЯ «СТУДЕНТСТВО».....	111
Мазурок Д. О., Кирильчук Ю. В. РОЗВИТОК ТЕХНІЧНОГО МИСЛЕННЯ В УЧНІВ 10-11Х КЛАСІВ НА ОСНОВІ ПРОБЛЕМНОГО НАВЧАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРОФІЛЮ «МЕТАЛООБРОБКА».....	113
Макарова А. М., Дичківська І.М. ФОРМУВАННЯ СТАТЕВОЇ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ДІТЕЙ СТАРШОГО	

ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ТА ЇЇ ДІАГНОСТИКА .....	115
Малинівська Л.І. ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ З ДИСЦИПЛІНИ “ЦИВІЛЬНИЙ ЗАХИСТ” .....	117
Мар’євич Н.К., Тарасенко Г.С. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИКОРИСТАННЯ МУЗИЧНИХ ІГОР У ВИХОВНІЙ РОБОТІ З МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ .....	120
Михальчук І.І., Боровець О.В. ПОРТФОЛІО ЯК ЗАСІБ ОЦІНКИ РІВНЯ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ .....	122
Мороз О.М., Джава Н.А. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО – КОМУНІКАТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ УЧНІВ ІНШОМОВНИХ ЛЕКСИЧНИХ ОДИНИЦЬ .....	123
Мороз С.В. САМООСВІТНЯ ДІЯЛЬНІСТЬ СТУДЕНТІВ .....	125
Муединова А.С., Зарединова Э.Р. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ НАРОДНЫХ СКАЗОК В ФОРМИРОВАНИИ МОРАЛЬНО-ЭТИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ .....	126
Набухотна М. В., Павелків О. М. МЕТОДИКА РОЗВ’ЯЗУВАННЯ ІРРАЦІОНАЛЬНИХ РІВНЯНЬ І НЕРІВНОСТЕЙ У КЛАСАХ АКАДЕМІЧНОГО РІВНЯ .....	129
Наймівич Т.М., Стреха Е.А. ЭКОЛОГИЧЕСКИЙ ПОДХОД К ОРГАНИЗАЦИИ ТРУДА В ПРИРОДЕ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА .....	130
Науменко І.Ю., Косарева О.І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ФОРМУВАННЯ ЕМОЦІЙНОЇ ЧУТЛИВОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ .....	131
Нехай О. М., Горопаха Н. М. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО РЕЗУЛЬТАТІВ ЛЮДСЬКОЇ ПРАЦІ .....	133
Нікітіна Л.В., Крижановська Т.І. ПІСЕННИЙ ФОЛЬКЛОР ХМЕЛЬНИЧЧИНИ ЯК ЗАСІБ ВОКАЛЬНО-ХОРОВОГО РОЗВИТКУ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ .....	135
Новак Ю.Ю., Джава Н.А. ВИКОРИСТАННЯ НОВІТНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ УЧНІВ НА СЕРЕДНЬОМУ ЕТАПІ НАВЧАННЯ .....	137
Ногачевський Р.В., Сингаївський Д.В., Трофімчук В. М. ГРАФІЧНА ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ ВНЗ, І РІВНЯ АКРЕДИТАЦІЇ ЗАСОБАМИ НАОЧНОСТІ .....	139
Ободяньський О.В., Войтко А.І. МЕТОДИКА РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ 9-ГО КЛАСУ В ПРОЦЕСІ ВИГОТОВЛЕННЯ МОДЕЛЕЙ .....	141
Окіс Ю. В., Шевців З. М. ОСОБЛИВОСТІ АДАПТАЦІЇ ПЕРШОКУРСНИКІВ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ .....	143
Окрень В.М., Фещук Ю.В., Юсенко А.С. ФОРМУВАННЯ ЗНАНЬ І ВМІНЬ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ З ВИЗНАЧЕННЯ ВЛАСТИВОСТЕЙ КОНСТРУКЦІЙНИХ МАТЕРІАЛІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРОФІЛЮ “МЕТАЛООБРОБКА” З ВИКОРИСТАННЯМ ПРАКТИЧНИХ МЕТОДІВ .....	145
Омелянчук В.Л., Фещук Ю.В. ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРОФІЛЮ «МЕТАЛООБРОБКА» .....	147
Остапчук Н.О. ЗАСТОСУВАННЯ ОСОБИСТІСНОГО ПІДХОДУ ДО ПОЯСНЕННЯ ВЧИТЕЛЕМ НОВОГО МАТЕРІАЛУ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ПРЕЗЕНТАЦІЙ .....	149
Павлишин Н. В., Захарчук З.О. ВИХОВАННЯ КУЛЬТУРИ СПРИЙМАННЯ НАВЧАЛЬНОГО ТЕКСТУ. РОБОТА НАД ОПИСАМИ .....	150
Павлова Н.С. ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ПРИЙОМІВ УЗАГАЛЬНЕННЯ І СИСТЕМАТИЗАЦІЇ ЗНАНЬ ПРИ ВИВЧЕННІ ІНФОРМАТИКИ .....	152
Павловська В. В. РЕАЛІЗАЦІЯ ГЕНДЕРНОГО ПІДХОДУ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА .....	154
Петренко С.В., Биков В.Ю. РОЛЬ СЕРЕДОВИЩА DELPNI У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ВІЗУАЛЬНОГО ПРОГРАМУВАННЯ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ІНФОРМАТИКИ .....	155
Пилипчук Т.В., Малиновська Н. В. ВИКОРИСТАННЯ ЛІНГВОДИДАКТИЧНОЇ СПАДЩИНИ СОФІЇ РУСОВОЇ У ФАХОВІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДОШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ .....	156
Полухович Н.В. УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МАТЕМАТИКИ ТА ОСНОВ ЕКОНОМІКИ .....	158
Посохова М.Л., Косарева О.І. ВИХОВАННЯ ЕМПАТІЙНИХ ЯКОСТЕЙ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ КАЗКОТЕРАПІЇ .....	160
Потапчук Т.В. САМОІДЕНТИФІКАЦІЯ СТУДЕНТІВ ВНЗ ЗА ТЕСТОМ «Хто Я» .....	162
Придюк А. М., Шроль Т.С. РОЗРОБКА ПРЕЗЕНТАЦІЙ ДЛЯ ВІЗУАЛЬНОЇ ПІДТРИМКИ ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «АПАРАТНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ» .....	164
Романюк А.А. МЕТОД ПРОЕКТІВ У СУЧАСНІЙ ШКОЛІ .....	166
Рудич К.В., Прокопович Т.Ю. ХУДОЖНЬО-ТВОРЧА САМОРЕАЛІЗАЦІЯ ПІДЛІТКІВ: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ АСПЕКТ .....	167
Русов В.М., Шова Т.В., Зорило Л.И. ФОРМИРОВАНИЕ КОМПЕТЕНТНОСТИ СТУДЕНТОВ В ОБЛАСТИ ПРЕОДОЛЕНИЯ СОПРОТИВЛЕНИЯ ВОСПИТАНИЮ МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ .....	169
Сас І.О., Фещук Ю.В. РОЛЬ КОМП’ЮТЕРНОГО ТЕСТОВОГО КОНТРОЛЮ В ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ І КРЕСЛЕННЯ .....	170
Свистун Т.Л. РОЛЬ ТРЕНІНГОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ФОРМУВАННІ ОРГАНІЗАТОРСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ .....	171
Севастьянов В.В., Руденко В.М. РОЛЬ МІЖНАРОДНИХ ПРОГРАМ В МОДЕРНІЗАЦІЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ .....	173
Семенов С.А., Гронь Л.В. КОНТРОЛЬ У ПРОЦЕСІ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ .....	



УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ.....	174
Семенюк М. Ю., Пасічник Я. А. МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ МАТЕМАТИЧНОГО ГУРТКА В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ .....	176
Суранович Б.М., Колесніков С. А. НАУКОВО-ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ХУДОЖНЬОГО ІНТЕРЕСУ .....	177
Тимофеева Н.С., Поздеева Т.В. ВОСПИТАНИЕ ЭМОЦИОНАЛЬНОЙ ОТЗЫВЧИВОСТИ У ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА.....	179
Токар Ю.О., Шевців З. М. ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ПРИРОДОЗНАВСТВА .....	179
Трофимчук І. В., Козлюк О.А. ТЕАТАРАЛІЗОВАНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ЕМОЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ .....	181
Умерова З. К. РАБОТА С ОДАРЕННЫМИ ДЕТЬМИ В ШКОЛЕ .....	183
Федорова І.А., Крижановська Т.І. АФЕКТИВНИЙ РОЗВИТОК УЧНЯ-ПІАНІСТА: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ЗМІСТ ПОНЯТТЯ .....	184
Чернецька В.А., Лесняк Н.В. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ УЧНІВ .....	186
Черникова Н.Л., Горбатова Е.В. ВЫРАЗИТЕЛЬНЫЕ СРЕДСТВА РИСУНКОВ ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА .....	188
Чернишова В.І., Твердохліб І.А. МІСЦЕ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕСТІВ У СУЧАСНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ .....	189
Шворак Н.В., Іванова Л.І. УПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕГРОВАНІХ УРОКІВ ЧИТАННЯ. МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ ..	190
Шекель Н.М., Середюк Л.А. ДИСКУСІЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ ВМІНЬ СТАРШОКЛАСНИКІВ У ПРОЦЕСІ ПРОВЕДЕННЯ ПОЗАКЛАСНОЇ РОБОТИ .....	192
Шелепа О.О., Маліновська Н. В. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСВОЄННЯ СТРУКТУРИ ТЕКСТУ СТАРШИМИ ДОШКІЛЬНИКАМИ .....	194
Шроль Т.С. ПРОБЛЕМИ МЕДІАГРАМОТНОСТІ СТУДЕНТІВ В КОНТЕКСТІ ІКТ-ОСВІТИ .....	195
Юсенко Л.В., Захарчук З.О. ОСОБЛИВОСТІ ЧИТАННЯ КАЗОК .....	197
Чернявская Л. В., Никонова Л.Е. ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ФОРМИРОВАНИЯ КУЛЬТУРЫ БЕЗОПАСНОСТИ У СТАРШИХ ДОШКОЛЬНИКОВ.....	199

#### Молодий психолог

Галабурда Л.О., Ямницький В.М. ТИПОЛОГІЯ ТА ФУНКЦІЇ ІМІДЖУ .....	201
Генсіцька-Антонюк Н.О. ГЕНДЕРНІ СТЕРЕОТИПИ В НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ.....	202
Синельников В.Б., Данилова Н.И. К ХАРАКТЕРИСТИКЕ ПРОЦЕССА ДЕЦЕНТРАЦИИ .....	203
Джеджеря О.В. ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНИХ ПЕРЕЖИВАНЬ СТУДЕНТІВ НА СТАДІЇ РАННЬОЇ ЗРІЛОСТІ ....	205
Кашка Э.А. ПСИХОЛОГИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ ЦЕННОСТНО-СМЫСЛОВОЙ СФЕРЫ ИНТЕРНЕТ РОЛЕВИКОВ .....	206
Кукла С.М., Петренко О. Б. ПРОФЕСІЙНЕ САМОВИЗНАЧЕННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ ТА ВПЛИВ ГЕНДЕРНИХ ВІДМІННОСТЕЙ НА ВИБІР ПРОФЕСІЇ .....	208
Lazo Maria Mihai, Briceag Silvia Sergei MOLDOVAN FAMILIES SYSTEM MARKED BY ECONOMIC MIGRATION.....	209
Станіславів Н. В., Петренко О. Б. ПСИХОЛОГІЯ ФЕНОМЕНУ ПЕРЕЖИВАННЯ САМОТНОСТІ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ.....	211
Суходол А.Ю., Рудюк О. В. ГЕНДЕРНІ ВІДМІННОСТІ У ФОРМУВАННІ ХАРАКТЕРУ СТАРШИХ ЮНАКІВ .....	212
Тищенко І.А., Петренко О.Б. РОЛЬ КАЗКИ І КАЗКОТЕРАПІЇ У РОБОТІ ПСИХОЛОГА З МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ .....	213